

[Hanne Budtz.]

få eneretten til det, må det navnlig ikke kunne forveksles med allerede eksisterende varemærker. Der kan nævnes mange interessante tilfælde, og der foregår en vældig undersøgelse heraf. Kan f. eks. Luna forveksles med Lunex, kan Crown forveksles med Corona o. s. v.?

En anden særdeles vigtig ændring i loven er, at selve registreringen af varemærket ikke giver fortrin til eneretten i strid med ikke registrerede varemærker, der ved faktisk brug er indarbejdet. Loven bringes herved i overensstemmelse med domstolens praksis.

Normalt vil et varemærke, der er registreret f. eks. for teknisk udstyr, jo ikke generes af, at det samme mærke registreres f. eks. for farver. Men der gøres undtagelser — og det understreges i fremsættelsen — hvis en sådan anvendelse ville være en utilbørlig udnyttelse af en meget stærkt indarbejdet goodwill — den såkaldte „Kodakdoktrin“ — og selvfølgelig vil det ikke være godt for et levnedsmiddelvaremærke, om det blev benyttet til rottegift, så „rottegiftreglen“ lovfæstes også som en sådan undtagelse.

Hidtil har et varemærke kunnet anmeldes for en enkelt vareart, for utrolig mange, opremsede varearter eller simpelt hen for alle varearter. Det er rigtigt, at dette nu bliver ændret både for at lette adgangen til at få varemærker registreret og også for at få en mere rimelig gebyrordning og afhjælpe en overbelastning af registret. Lovforslaget indfører derfor i lighed med, hvad nogle andre lande har, en klasseregistrering, der vil blive nærmere uddybet ved en nomenklatur.

Efter selve anmeldelsen af et varemærke følger i varemærkerregistret en indgående forundersøgelse, der består i en sammenligning med de tusinder af allerede registrerede varemærker, og når det anmeldte mærke viser sig at have tilstrækkeligt særpræg, skønnes ikke at kunne forveksles med andre for de samme varearter registrerede og i øvrigt opfylder de stillede krav, bliver det efter gældende lov registreret.

I modsætning til denne form for registrering findes der adskillige andre lande, hvor mærket registreres blot på grundlag af en anmeldelse; der sker ikke nogen forudgående undersøgelse eller sikring af eneretten,

på samme måde som vi kender det fra vor hjemlige mønsterregistrering.

Som noget nyt foreslås nu indført et fremlæggelsesinstitut, d. v. s. at de anmeldte mærker bliver tilgængelige for offentligheden, og den, der mener sig berettiget til at gøre indsigelse, får altså lejlighed dertil. Jeg tror, det er en god nyordning.

Direktoratets afgørelser kan indbringes for handelsministeren. Jeg har bemærket, at De danske Patentagenters Forening har givet udtryk for den opfattelse, at man burde overveje oprettelse af en anden administrativ ankeinstans; men både dette spørgsmål og spørgsmålet, som også nævnes af De danske Patentagenters Forening, om det registrerede mærkes kollision med et uregistreret varemærke, der allerede er taget i brug i udlandet, kan der være grund til at drøfte nærmere i udvalget. I udvalget synes jeg også vi skal have en nærmere drøftelse af, hvor vidtrækkende den såkaldte telle-quelle-bestemmelse i afsnittet om de udenlandske varemærker er. Jeg forstår, at der netop for få dage siden er truffet en aftale i Lissabon, der gør det påkrævet, at man optager en sådan bestemmelse i loven.

Endelig har jeg bemærket, at der senere vil komme et særligt lovforslag vedrørende fællesmærkerne, for hvilke stort set de samme bestemmelser gælder.

Mit parti ser med absolut velvilje på lovforslaget og er rede til at medvirke til en hurtig behandling af det i udvalget, således at man kan få det gennemført så hurtigt, som det nu er ønsket af de administrative myndigheder.

Baunsgaard: Det foreliggende lovforslag til en ny varemærkelov er — med hele den udvikling, erhvervslivet har gennemgået i de 20 år, der er forløbet, siden vi sidst fik en lovgivning på dette område — af overmåde stor betydning for hele erhvervslivet.

Begrebet varemærke har, siden vi i 1890 fik den første lov om varemærker, fået stedse større betydning, og nødvendigheden af at kunne beskytte et indarbejdet varemærke er steget tilsvarende. Derfor er det rigtigt, at det foreliggende lovforslag, samtidig med at det begrænser omfanget af de områder, inden for hvilke det enkelte varemærke almindeligvis kan beskyttes, gør det